DĂM RIPOSTĂ

Peşte separatist din apă tulbure

In pofida acordurilor cu privire la încetarea focului şi retragerea tehnicii militare, la Tighina continuă să se tragă din diferite tipuri de arme. Se trage asupra secţiei orăşeneşti de poliţie, asupra poziţiilor forţelor armate ale Moldovei. Şi nu degeaba se spune că glonţele (obuzul) e orb. El nu-şi alege victima: loveşte şi în persoane înarmate, dar şi în oameni paşnici, în copii, femei şi bătrîni. In fiecare zi de la Tighina ne vin veşti uluitoare: atîţia au murit, atîţia au fost răniţi.

De fiecare dată, cînd se întreprinde măcar un cît de mic pas pe calea rezolvării paşnice a conflictului din raioanele răsăritene ale Moldovei, de fiecare dată cînd părţile beligerante ajung la înţelegerea să înceteze focul, totdeauna, ca înadins, se iscă o încăierare şi... s-a zis cu armistiţiul. Ca regulă, de fiecare dată liniştea e tulburată de gardişti şi cazaci. Pînă nu demult căpeteniile acestora dădeau vina pe forţele de apărare ale Moldovei, chipurile, ele primele încep să tragă. Insă de cînd au apărut observatorii neutri, care preţuiesc destul de bine de unde şi în ce direcţie se deschide focul, minciuna nu mai are soarta de izbîndă propagandistică, separatiştii văzîndu-se nevoiţi să-şi schimbe tactica dezinformării. Acum liderii de la Tiraspol declară că cică există la Tighina (şi în alte părţi) grupuri înarmate de «patrioţi ai R.M.N.», nesubordonate nimănui şi necontrolate de nimeni. Ele nu se supun ordinelor şi acţionează din capul lor, deschizînd foc cînd le poftеşte inima. Radioul de la Tiraspol trîmbiţează în patru părţi ale lumii că nu gardiştii şi cazacii pornesc tiruri provocatoare, ci însăşi «populaţia s-a înarmat şi-şi apără oraşul natal de ocupanţii moldo-români».

Logica unei asemenea minciuni gogonate e simplă ca bună ziua şi nu e altceva decît o încercare de a prinde peşte în apă tulbure. Chipurile, noi (adică liderii separatişti) sîntem bucuroşi să rezolvăm conflictul pe cale paşnică, dar, vedeţi dumneavoastră, lucrul acesta nu-i doreşte poporul. El s-a înarmat şi luptă pentru libertate.

Nu zic, poate că şi la Tighina, şi în alte părţi există grupuri necontrolate care-şi fac de cap aproape în fiecare noapte. Dar, domnilor tovarăşi Smirnov, Marakuţa, Karaman, Kitak şi toţi ceilalţi, dacă într-adevăr doriţi pace şi dacă din cauza «grupurilor necontrolate» (pe care, sînt sigur, voi înşivă le dirijaţi) nu vă puteţi realiza visul, n-aveţi decît să luaţi măsurile de rigoare. Dispuneţi la Tighina de miliţie, de gardişti şi cazaci, care, cică, de asemenea doresc pace şi nu se încaieră la bătaie. Ordonaţi-le să-i neutralizeze pe combatanţii acestor «grupuri necontrolate». Ce vă împiedică? Îi arestaţi (cum aţi procedat cu Uritu, Ilaşcu şi mulţi alţii), îi dezarmaţi, îi închideţi şi cu asta se termină tosta gîlceava.

Dacă constideraţi că nu sînteţi în stare, că nu vă ajung forţe, că nu vă este îndeajuns armamentul primit în dar şi acaparat de la armata a 14-a a Rusiei, căutaţi ca miliţia voastră să ajungă la o înţelegere cu organele legale de interne de la Tighina pentru a acţiona în comun împotriva acestor «grupuri necontrolate». De ce n-o faceţi? Ce vă împiedică?

Îi întreb pe liderii separatişti şi deoarece nu-i am în preajmă să-mi răspundă, încerc să răspund tot eu. N-o fac fiindcă le este convenabil să menţină încordarea măcar într-un singur loc. Pentru a atenţiona opinia publică mondială, făcînd-o să creadă că într-adevăr în conflict s-a implicat populaţia oraşului şi că ea «luptă împotriva ocupanţilor». (Moldovenii au devenit ocupanţi pe pămîntul lor strămoşesc?). N-o fac fiindcă ştiu prea bine că anume gardiştii şi cazacii, dar nu altcineva, încalcă acordul cu privire la încetarea focului. N-o fac fiindcă nu doresc pace. Şi nu vor dori-o pînă cînd veneticul de pe Kamceatka nu se va vedea stăpîn recunoscut al unui stat rusesc rupt cu forţa, nu fără concursul unor conaţionali de elită ai săi, din trupul Moldovei lui Ştefan cel Mare şi Sfînt.

Această intenţie, numai ea altfel formulată, liderii separatişti au declarat-o, dîndu-şi astfel arama pe faţă, în cadrul conferinţei de presă, ţinută de ei la Tiraspol în urma întîlnirii cu vicepreşedintele Rusiei, tov. Rutkoi. Acest vechi prieten al separatiştilor (să ne amintim de cuvintele lui «înaripate»: «Republica nistreană a fost, este şi va fi») l-a sfătuit pe tutelaţi să-i trimită la Chişinău pe deputaţii aleşi în Parlamentul Republicii Moldova din partea raioanelor răsăritene pentru a rezolva problema pe cale parlamentară. Acest sfat, înţelept, de altfel, nu le-a venit pe plac liderilor separatişti şi l-au respins, motivînd că cea mai mare parte a deputaţilor şi-au depus mandatele. Un motiv neîntemeiat, deoarece Parlamentul Moldovei n-a discutat şi, deci, n-a aprobat nici o demisie a deputaţilor transnistreni.

După cum sînt informat, imediat după plecarea lui Rutkoi de la Tiraspol, unul din conducătorii republicii fantomă s-a avîntat spre Moscova pentru a se plînge pe «atitudinea neamicală» a vicepreşedintelui Rusiei. Interesant, cui se va plînge?

Deci, căpeteniile separatiste resping pacea şi nici nu vor să audă de ea pînă cînd ei nu vor fi recunoscuţi stăpîni pe încă palmă de pămînt furat. Dar să fim serioşi, domnilor tovarăşi Nimeni, decît poate alţi secesionişti de teapa voastră, nu se va decide la un asemenea pas. Majoritatea ţărilor lumii au recunoscut şi recunosc un singur stat legal pe teritoriul fostei R.S.S.M. — Republica Moldova, independentă şi indivizibilă, integritatea ei fiind asigurată şi ocrotită în plan mondial de statutul O.N.U. şi al C.S.C.E., iar în planul C.S.I. — de comunicatul special din 20 martie a. c. al conducătorilor statelor Comunităţii.

Gheorghe LUPUŞOR.

M.E.M. în pragul falimentului

La şedinţa ordinară a colegiului executiv al Mişcării ecologice din Moldova a fost discutată iarăşi problema cu privire la supravieţuirea acestei organizaţii de masă. Vorba e că în ultimul timp starea ei financiară s-a agravat, ajungînd astfel în pragul falimentului.

Încă în anul trecut M.E.M. s-a adresat după ajutor unor ministere şi departamente. Guvernului Republicii Moldova, însă a rămas neauzită.

M.E.M. are nevoie de mijloace financiare pentru realizarea principalului său scop statutar: formarea conştiinţei ecologice, crearea unui sistem flexibil şi variat de educare şi instruire ecologică a populaţiei. Ea are nevoie de bani pentru organizarea expediţiilor, editarea diferitelor broşuri, placarde, crearea de muzee ale naturii şi de poligoane ecologice.

Mijloacele necesare ar putea fi obţinute prin crearea unor noi mici întreprinderi economice cu caracter ecologic. Dar cum să le creezi dacă şi cele cîteva existente pe lîngă unele organizaţii teritoriale ale M.E.M. abia de mai suflă. Ele sînt puse în aceleaşi condiţii împozitare drastice ca şi cooperativele milionare care nu produc nimic şi nu aduc nici un folos societăţii. După ce sînt plătite toate impozitele şi vărsămintele (cel pentru asigurarea socială e de 45 la sută din venit), micilor întreprinderi ale M.E.M. nu le rămîn mijloace nici pentru salarii.

Deoarece conducerea republicii refuză să sprijine acţiunile de asanare a mediului preconizate de M.E.M., aceasta din urmă s-a adresat cu un apel, cerînd ajutor financiar de la organizaţiile similare ale unor ţări străine. Să sperăm că ecologiştii lumii nu vor rămîne indiferenţi.

Într-o situaţie financiară catastrofală, M.E.M. nu-şi încetează activitatea. La şedinţă a fost adoptată hotărîrea de a organiza în iulie-august a.c. expediţia «Moldova-92», care va cuprinde riurile mici, cursul superior al Nistrului (porţiunea de hotar cu Ucraina) şi, posibil, Prutul. După deosebire de anii trecuţi, această expediţie va fi realizată cu forţele organizaţiilor teritoriale ale M.E.M.

Partea a doua a şedinţei colegiului executiv al M.E.M. a decurs în comun cu colegiul executiv al P.E.M. — «Alianţa verde» (AVE). Aceste două organe de conducere a două formaţiuni ecologiste au adoptat o declaraţie comună prin care îşi exprimă protestul împotriva formării unui guvern din rîndurile fostilor nomenclaturişti ai partidului comunist, cer dizolvarea Parlamentului actual şi convocarea unor noi alegeri democratice pe bază de multipartitism.

(Cor. «M.S.»).

Şedinţa Consiliului Suprem de Securitate al Republicii Moldova

(Sfîrşit).

oraşenesc de poliţie ţiei din Bender, vor ganele de stat ale Moldova şi Federaţiei

Din momentul semnă stei convenţii, ambele Republica Moldova ţia Rusă — vor contri convocarea în or Chişinău la sfîrşitul lunii a unei noi reuniuni a lor de externe ai Moldova, Federaţiei Rusă mînieri şi Ucrai scopul elaborării lui juridic şi introducerii în conflict, în caz de nec unor forţe internaţio menţinere a păcii, cu cludă contingente de ţărilor participante mentarea paşnică a co lui. Ele vor adresa nea. Secretariatului O gămîntea de a trimite în lica Moldova numărul de ofiţeri ai forţelor O menţinere a păcii în asigurării controlului ţional şi a activităţii mentului unic al forţe menţinere a păcii, invi odată, reprezentanţi ai să participe activ la reg tarea conflictului.

Ţările participante la venţie vor proceda imed negocieri în vederea re economice a raioanelor în zona de conflict şi cr condiţii pentru întoarcer fugiaţilor. Ele consideră misibilă aplicarea sanc şi blocajelor economice gîndu-se să reflecte şi echilibrat în mijloace informare în masă proces reglementare a conflic mat din raioanele de Republicii Moldova. In scop se prevede crearea centru de presă special gă Grupul Coordonator

In aceeaşi zi, după rea de către Consiliul de Securitate, proiectul venţie dintre Moldova privind principiile de reglementării paşnice a conflictului armat din raioanele est ale Republicii Moldova, fost trimis preşedintelui raţiei Ruse. In mesajul cu acest prilej d-lui Boris tin, preşedintele Republicii Moldova, dl. Mircea Snegur exprimat disponibilitatea ţii moldoveneşti de a dis în cel mai scurt timp ziua locul semnării variantei fin a acestui document.

Serviciul de Presă al Preşedintelui Republicii Moldova.

Întru bucuria copiilor

După cum i s-a relatat corespondentului agenţiei Moldovapres la Fondul Copiilor din Moldova, pe contul acestei instituţii au fost transferate pînă în prezent cu destinaţia «pentru copiii refugiaţi», circa 1 milion de ruble din care 300 mii s-au folosit pentru organizarea transportării copiilor ce au plecat la tratament şi odihnă în România.

Din aceeaşi sumă au primit ajutoare aproximativ 5000 de copii sosiţi din zona de conflict a Moldovei, iar unul din ei, cu deficienţe de văz, a fost trimis la o clinică specială din Ioşkar-Ola.

In acest context, se cere menţionat şi ajutorul umanitar în sumă de 4 milioane lei primit din România prin intermediul comitetului naţional român UNICEF, a subliniat sursa de la Fondul Copiilor din Moldova.

(Moldova-pres).

Două autotrenuri cu ajutoare

Venind în sprijinul românilor de peste Prut aflaţi în suferinţă, primăria municipiului Cluj—Napoca a expediat pe adresa primăriei oraşului Chişinău un autotren conţinînd produse de panificaţie donate de C.S. «Panegrano», în valoare de două milioane lei. Un alt autotren, cu circa 80 metri cubi de pachete conţinînd ajutoare a fost trimis în acelaşi convoi de către firma olandeză «Van Wijk», partenerul de afaceri al primăriei clujene. Transportul este asigurat gratuit cu autotrenurile firmei olandeze, transmite Rompres, citată de **Moldova-pres.**

ACTUALITATEA ÎN GUVERN

În susţinerea familiilor cu copii

Guvernului Republicii Moldova «Cu privire la aprobarea Regulamentului provizoriu despre modul de stabilire şi plată a indemnizaţiilor socale şi compensaţiilor familiilor cu copii» (nr. 479 din 9 iulie, 1992).

In hotărîre sînt prevăzute indemnizaţia unică la naşterea copilului şi indemnizaţiile şi compensaţiile lunare pentru copii şi mame singure.

Modul de stabilire şi de plată a acestor indemnizaţii include următoarele: la naşterea fiecărui copil familiei i se stabileşte şi i se plăteşte o indemnizaţie unică în mărime de 1500 ruble. In cazul cînd copilul se naşte mort, indemnizaţia nu se acordă.

Se stabilesc şi se plătesc indemnizaţii lunare în primul rînd: pentru îngrijirea copilului pînă la împlinirea vîrstei de un an şi jumătate — mamelor care lucrează şi au o vechime în muncă de cel puţin un an (mamelor, care nu au împlinit vîrsta de 18 ani — indiferent de vechimea în muncă), precum şi mamelor, care îşi fac studiile la staţionar, pentru copiii mamelor singure din rîndurile foştilor discipoli ai caselor de copii (şcolilor-internat) şi pentru copiii care se află sub tutela (curatelă) — în mărime de 100 procente din salariul minim (în cazul cînd se nasc doi şi mai mulţi copii, indemnizaţia se plăteşte pentru fiecare copil); mamelor care lucrează şi nu au vechimea în muncă de un an şi mamelor care nu lucrează — în mărime de 50 procente din salariul minim (în cazul cînd se nasc doi şi mai mulţi copii, indemnizaţia se plăteşte pentru fiecare copil);

indemnizaţii lunare pentru copiii militarilor cu serviciul în termen — în mărime de 100 procente din salariul minim, indiferent de faptul dacă mama lucrează sau nu.

Indemnizaţia lunară pentru copiii de la 1.5 pînă la 6 ani se stabileşte şi se plăteşte în mărime de 30 la sută din salariul minim pentru fiecare copil aflat la întreţinerea familiei, mamelor singure din rîndurile foştilor discipoli ai caselor de copii (ai şcolilor-internat) — 50 la sută.

Indemnizaţia lunară pentru copiii de la vîrsta de un an şi jumătate ai militarilor cu serviciul în termen se stabileşte de 50 la sută din salariul minim pentru fiecare copil.

Indemnizaţia se stabileşte şi se acordă indiferent de primirea altor subvenţii pentru copii.

Indemnizaţia se stabileşte şi se acordă indiferent de primirea altor subvenţii pentru copii, pensii, conform legislaţiei de pensionare sau pensii alimentare.

Indemnizaţia se stabileşte pentru copiii născuţi, înfiaţi, precum şi luaţi sub tutelă. Părinţilor, privaţi de drepturile părinteşti, indemnizaţii pentru copii nu li se acordă.

Indemnizaţia lunară pentru copiii de la 1.5 pînă la 6 ani se stabileşte şi se plăteşte în mărime de 30 la sută din salariul minim pentru fiecare copil aflat la întreţinerea familiei, mamelor singure din rîndurile foştilor discipoli ai caselor de copii (ai şcolilor-internat) — 50 la sută.

Indemnizaţia lunară pentru copiii militarilor cu serviciul în termen se stabileşte de 50 la sută din salariul minim pentru fiecare copil.

Indemnizaţia se stabileşte şi se acordă indiferent de primirea altor subvenţii pentru copii, pensii, conform legislaţiei de pensionare sau pensii alimentare.

Indemnizaţia se stabileşte pentru copiii născuţi, înfiaţi, precum şi luaţi sub tutelă. Părinţilor, privaţi de drepturile părinteşti, indemnizaţii pentru copii nu li se acordă.

Indemnizaţia de stat pentru mamele singure se plăteşte în mărime de 30 la sută din salariul minim pentru fiecare copil.

Această indemnizaţie se stabileşte şi se plăteşte din luna naşterii şi pînă la împlinirea de către copil a vîrstei de 16 ani (elevii care nu primesc bursă — pînă la 18 ani).

Compensaţiile lunare pentru copiii care nu primesc indemnizaţii, pensii şi suplimente conform sistemului asistenţei sociale în vigoare. In vîrstă de pînă la 16 ani (elevii şcolilor, gimnaziilor, liceelor — pînă la absolvirea acestui tip de instituţie) se stabilesc în proporţie de 25 la sută din salariul minim, dacă venitul total care revine unui membru al familiei pe trimestrul precedent nu depăşeşte 1000 de ruble pe lună.

Mamelor singure li se acordă indemnizaţia de stat.

S-a stabilit următoarea procedură de stabilire a indemnizaţiilor:

Cererea pentru stabilirea indemnizaţiei unice la naşterea copilului, a indemnizaţiilor lunare pentru copiii de vîrstele de la 1,5 pînă la 6 ani mamele şi tutorii o vor înainta la locul lor de muncă (serviciul, studii), iar dacă mama copilului nu lucrează (nu-şi face serviciul, studiile) — la locul de muncă (de serviciu, de studii) al tatălui, în cazul cînd părinţii (tutorele) nu lucrează sau nu-şi fac studiile, cererea pentru stabilirea indemnizaţiei indicate se înaintează direcţiei raionale (orăşeneşti) a muncii şi protecţiei sociale la locul de trai al părintelui (al tutorelui) sau la primăria, pe al cărei teritoriu îşi are domiciliul.

In cazul cînd se refuză acordarea indemnizaţiei, comisia pentru stabilirea indemnizaţiilor pentru copii îi eliberează pe solicitant în termen de cel mult 5 zile de la adoptarea hotărîrii respective, indicînd motivul refuzului şi calea de contestare a deciziei, restituindu-i, totodată, toate documentele.

Cetăţenilor Moldovei care s-au strămutat din alte ţări cu reşedinţa permanentă în Republica Moldova, li se stabilesc indemnizaţiile respective în modul prevăzut de prezentul regulament, cu începere din luna sosirii lor în Republica Moldova.

Nu se plăteşte indemnizaţia de stat pentru timpul aflării copilului într-o instituţie de copii, în care el beneficiază de întreţinerea completă din partea statului.

Stabilirea dreptului familiei de a primi indemnizaţii pentru copii este prevăzut, de asemenea, în regulamentul provizoriu.

(Moldova-pres).

Ajutor material pentru refugiaţi.
Foto de A. SIMANOVSCHI

Burse de studiu în România

Colegiului Naţional de Comerţ din Chişinău i s-au oferit 50 de burse pentru elevii care vor dori să-şi continue studiile la licee de profil dintr-un şir de localităţi din România: Bucureşti, Bacău, Mineşti şi Oneşti.

După cum a comunicat corespondentului agenţiei Moldova-pres dna Eugenia Vîlcu, secretar responsabil al comisiei de admitere a Colegiului, înscrierile se vor face la specialităţile: operator în industria alimentară, mecanic de utilaje, morărit, panificaţie, specialităţi care nu se studiază în republica noastră.

(Moldova-pres).

Patru premii pentru cineaştii din Moldova

In cadrul celei de-a 15-a ediţii a Festivalului filmului pentru tineret, desfăşurat în perioada 6—11 iulie la Costineşti (România), cineaştii din Republica Moldova s-au învrednicit de cîteva premii — informează agenţia Moldova-pres. Marele premiu a fost acordat realizatorilor filmului «Şi va fi», coproducţie a studioului «Delta» (Moscova) şi a Studioului «Bucureşti» (regizor Valeriu Jereghi, Moldova-film).

Două premii speciale ale juriului au obţinut filmul documentar «La izvoare», turnat de «Telefilm» — Chişinău (regizor Victor Bucătaru) şi filmul «Tunul de lemn» al studioului «Moldova-film» (regizor Vasile Brescanu).

Premiul pentru scenariu l-a revenit lui Nicolae Esinencu, pentru filmul «Tunul de lemn».

(Moldova-pres).

Refugiaţii au adăpost de nădejde

In raionul Şoldăneşti şi-au găsit adăpost, la rude, prieteni, cunoscuţi, 360 de refugiaţi, dintre care 215 sînt copii. E de menţionat că printre bejenari sînt şi 20 de lucrători medicali, care în timpul apropiat vor fi angajaţi în specialitate. Majoritatea refugiaţilor locuiesc în familii, doar două femei, care însoţesc 12 copii din Criuleni, se află în tabăra de odihnă din Cobîlnea. Sînt refugiaţi şi din Tiraspol. Oamenii din Şoldăneşti sînt gata să primească în familiile lor copii. Menţionăm că zilnic pentru întreţinerea refugiaţilor în raion se cheltuiesc 50 mii de ruble.

V. ANDRIEŞ.

PROBLEME DE ACTUALITATE

Rezervele diplomaţiei populare

Conflictul militar din raioanele din stînga Nistrului au rădăcini adînci şi la soluţionarea lor, bineînţeles, ar trebui să-şi dea concursul toate forţele politice de la noi, toţi factorii subiectivi. Adică este necesară răspîndirea adevărului despre cele ce se petrec în Moldova.

In realitate însă ce avem? De rînd cu războiul «fierbinte» impus de forţele proimperiale şi procomuniste, astăzi suferim în urma pierderii războiului informaţional, dus de aceleaşi forţe. Scopul acestui război dus împotriva Moldovei este justificarea activităţii separatiştilor care îşi declară deschis intenţiile de restabilire a imperiului în graniţele fostei U.R.S.S. şi regimului totalitarist-comunist.

Este cunoscut şi confirmat documental şi faptul că activitatea separatistă a fost iniţiată şi coordonată de Moscova. In cazul Moldovei, de exemplu, — de către A. I. Lukianov, fostul preşedinte al Sovietului Suprem al U.R.S.S. Atunci acest lucru se făcea pe ascuns, astăzi, însă, despre el se vorbeşte deschis, iar o parte din mass-media se străduie să-l îndreptăţească, falsificînd adevărul. Anume denaturările, falsificările şi constituie unul din scopurile principale ale războiului informaţional impus nouă astăzi. Cu mare regret, constatăm, că nu am fost pregătiţi pentru a-l respinge. Am suferit anumite înfrîngeri, dar nu numai din cauza că posibilităţile noastre materiale erau la început limitate, dar şi din cauza, că posibilităţile existente au fost şi mai continuă să fie neefectiv folosite. Acest lucru se datoreşte, în primul rînd, faptului că structurile statale respective nu au concentrat forţele şi mijloacele existente într-un singur centru pentru a le dirija şi coordona activitatea.

De necesitatea acestei centralizări încă odată m-am convins în procesul pregătirii grupului de reprezentanţi ai partidelor şi formaţiunilor social-politice pentru o deplasare în Republicile Belarusi şi Ucraina cu scopul răspîndirii adevărului despre conflictul din raioanele de est ale Moldovei.

Deci, am avut o misiune de talia diplomaţiei populare, care, am impresia, poate fi un instrument eficient în opera respingerii războiului informaţional impus nouă. La actele diplomaţiei populare ar putea participa mult mai activ partidele politice de la noi, care acum nu folosesc nici pe departe toate posibilităţile lor în această direcţie. Este greu de înţeles şi refuzul unor partide (cred că nu face să le numesc) de a participa la misiunea întreprinsă de noi.

Din iniţiativa Partidului Democrat din Moldova, a Societăţii Culturale «Transnistria» şi a Asociaţiei Femeilor din Moldova au fost organizate grupuri speciale şi trimise la Mensk, Kiev, Moscova şi alte oraşe cu scopul de a răspîndi adevărul despre evenimentele din raioanele de est ale Moldovei. Se înţelege că ne-am apucat de acest ucru cu o oarecare întîrziere. In componenţa grupului de la Mensk, de rînd cu subsemnatul, au intrat Nicolae Pogolşa, candidat în filozofie, docent, Tamara Stepanova, Aliona Burlădeanu, Eujenia Munteanu — corespondentul agenţiei «Moldova-pres», care reprezentau: Partidul Democrat din Moldova, Partidul Ecologist, Societatea Culturală «Transnistria», Liga femeilor, Comitetul republican pentru refugiaţi şi Uniunea studenţilor din Transnistria.

Grupul nostru a reuşit să realizeze următoarele: a) a ţinut o conferinţă de presă oglindită în ziarele «Narodnaia gazeta», organul Sovietului Suprem al Republicii Belarusi, şi «Beloruskaia niva»; b) a organizat o emisiune televizată în formă de «masă rotundă»; c) a avut o întîlnire-discuţie cu conducerea Asociaţiei ecologiştilor profesionişti din Belarusi; d) a avut o întîlnire-discuţie cu Societatea culturală a moldovenilor din Republica Belarusi (preşedintele acestei societăţi, colonelul-pensionar, dl Ignat Evdochim, ne-a rugat să informăm regulat şi la timp societatea despre evoluţia evenimentelor din Moldova. Ne-am convins, că compatrioţii noştri, care locuiesc în Belarusi, s-au încadrat activ în răspîndirea adevărului despre lupta pentru integritatea Moldovei.

E locul să menţionăm că dacă dorim ca Republica Belarusi să-şi îndeplinească eficient rolul de mediator în conflictul din Moldova, trebuie să intensificăm lucrul de informare a opiniei publice din această republică. Deoarece rezultatele războiului informaţional se simt acolo clar. Conducerea Republicii Belarusi este supusă unei presiuni din partea diferitelor organizaţii social-politice locale, mai ales din partea Dumei Soborului Slavean (Belaia Rusi), care susţine deschis separatiştii din Moldova. In zilele aflării noastre la Mensk ziarul local «Republica» a publicat o scrisoare deschisă către Stanislav Şuşkevici, semnată de doctorul în filozofie, profesorul V. Akulov, în care tovarăşul profesor îl învaţă pe conducătorul Republicii Belarusi cum să apere interesele separatiştilor. Presa Republicii Belarusi, de regulă, se străduie să ocupe o poziţie neutră faţă de evenimentele din Moldova. Insă nu întotdeauna reuşeşte. De exemplu, ziarul «Vecernii Mensk» a publicat textul integral al interviului comandantului armatei a 14-a generalului Lebedi, fără nici un comentariu. E drept, că dl Stanislav Şuşkevici n-a trecut cu vederea această diversiune şi i-a dat aprecierea cuvenită.

In timpul unei discuţii la televiziune am aflat că la Mensk au sosit emisari din Tiraspol, care intenţionau să organizeze la televiziune o conferinţă de presă. La 10 iulie această conferinţă de presă a avut loc, dar la ea n-au participat nici televiziunea, nici radioul, nici majoritatea ziarelor. Au fost prezenţi doar doi-trei corespondenţi ai unor ziare puţin cunoscute şi cîţiva activişti ai Soborului Slavean (Belaia Rusi) care au şi fost organizatorii conferinţei de presă. Grupul emisarilor consta din 5 persoane — 7 femei conduse de Alexandr Velicico, activist al O.S.T.K.-ului din Tiraspol. A. Velicico a declarat deschis că scopul principal al aflării lor în Republica Belarusi este să torpileze constituirea relaţiilor de colaborare dintre Republica Belarusi şi Republica Moldova. Emisarii din Tiraspol au repetat informaţia schimonosită, pe care în fiecare zi o emite mass-media separatiştilor şi o mare parte din cea moscovită. Prezenţa noastră şi întrebările enunţate i-au pus pe emisari şi pe organizatorii conferinţei de presă într-o situaţie de eşec total. Ei n-au mai îndrăznit să demonstreze materialele ilustrative, pe care le aveau cu prisosinţă şi care denaturau fără ruşine realitatea.

Concluzii: a) în Republica Belarusi ne-am convins încă o dată că opinia publică atît din ţările C.S.I., cît şi cea mondială, este grav indusă în eroare de către mass-media moscovită şi separatişti. Deci, fiecare om de bună credinţă, fiecare partid sau formaţiune social-politică este obligată să contribuie în măsura posibilităţilor la răspîndirea adevărului despre lupta noastră pentru independenţă şi integritate teritorială; b) activitatea forţelor diplomaţiei populare trebuie să aibă un caracter sistematic. Deci, această activitate trebuie coordonată şi dirijată la nivel de stat. In acest scop considerăm oportună organizarea unei întîlniri şi discuţii cu reprezentanţii partidelor şi formaţiunilor social-politice de la noi în scopul respingerii războiului informaţional.

Diplomaţia populară, care poate şi trebuie să susţină eforturile forurilor statului nostru în opera întronării păcii în Republica Moldova, este abia la început de cale. Sîntem convinşi, că ea, fiind susţinută de forurile de decizie, va fi o completare esenţială a acţiunilor diplomaţiei clasice, un sprijin de nădejde al Legislativului şi Executivului Moldovei.

Nicolae MIHAI,
doctor în filozofie, profesor, copreşedinte al Partidului Democrat din Moldova.

Acorduri privind Cernobîlul

La Chişinău au avut tratative între reprezentanţi ai Sovietului Suprem al Ucrainei, Parlamentului şi Guvernului Republicii Moldova în problema reîntoarcerii în patrie a cetăţenilor evacuaţi în 1986 din oraşul Pripeti, regiunea Kiev, în legătură cu catastrofa de la Cernobîl.

Ca urmare a tratativelor s-a convenit că Guvernul Moldovei să garanteze transportarea pe cale auto a bunurilor cetăţenilor pe o distanţă de pînă la 500 km şi pe cale ferată, pe distanţe mai mari, cu condiţia că guvernul Ucrainei va asigura combustibilul necesar.

Guvernul Moldovei a garantat eliberarea nelimitată a bunurilor economiilor din depuneri, indiferent de mărimea acestora, ţinîndu-se cont de compensaţii şi de taxele de scont conform depunerii pentru fiecare an în parte, începînd cu data de 15 iulie 1992, şi s-a obligat să soluţioneze problema perfectării documentelor în cazul concedierii acestei categorii de cetăţeni, care le garantează păstrarea vechimii în muncă neîntrerupte.

In plus, guvernul republicii va restitui costul cheltuielilor pentru construirea garajelor şi a vilelor, va asigura eliberarea la momentul plecării a documentelor pentru pensionare, perfectate în modul respectiv, va scuti de recrutare în Armata Naţională a Moldovei a tinerilor şi bărbaţilor care se repatriază în Ucraina, le garantează celor ce revin în patrie toate drepturile civile şi sociale, indiferent de adoptarea de către aceştia a cetăţeniei Republicii Moldova.

Partea ucraineană şi cea moldovenească s-au obligat să creeze condiţiile necesare transmutării cetăţenilor, în principal pînă la 1 septembrie, dar nu mai tîrziu de 31 decembrie curent.

Din partea Republicii Ucraina documentul a fost semnat de şeful delegaţiei, deputatul poporului din Ucraina, L. Iakovşin, din partea Moldovei — de deputatul în Parlamentul Moldovei, P. Cusac.

Moldova-pres.

DĂM RIPOSTĂ

Peşte separatist din apă tulbure

În pofida acordurilor cu privire la încetarea focului şi retragerea tehnicii militare, la Tighina continuă să se tragă din diferite tipuri de arme. Se trage asupra secţiei orăşeneşti de poliţie, asupra poziţiilor forţelor armate ale Moldovei. Şi nu degeaba se spune că glonţele (obuzul) e orb. El nu-şi alege victima: loveşte şi în persoane înarmate, dar şi în oameni paşnici, în copii, femei şi bătrîni. În fiecare zi de la Tighina ne vin veşti uluitoare: atîţia au murit, atîţia au fost răniţi.

De fiecare dată, cînd se întreprinde măcar un cît de mic pas pe calea rezolvării paşnice a conflictului din raioanele răsăritene ale Moldovei, de fiecare dată cînd părţile beligerante ajung la înţelegerea să înceteze focul, totdeauna, cu îndîrjire, se iscă o încăierare şi... s-a zis cu armistiţiul. Ca regulă, de fiecare dată liniştea e tulburată de gardişti şi cazaci. Pînă nu demult căpeteniile acestora dădeau vina pe forţele de apărare ale Moldovei, chipurile, ele primele încep să tragă. Însă de cînd au apărut observatori neutri, care pricep destul de bine de unde şi în ce direcţie se deschide focul, minciuna nu mai are sorţi de izbîndă propagandistică, separatiştii văzîndu-se nevoiţi să-şi schimbe tactica dezinformării. Acum liderii de la Tiraspol declară că cică există la Tighina (şi în alte părţi) grupuri înarmate de «patrioţi ai R.M.N.», nesubordonate nimănui şi necontrolate de nimeni. Ele nu se supun ordinelor şi acţionează din capul lor, deschizînd foc cînd le poftеşte inima. Radioul de la Tiraspol trîmbiţează în patru părţi ale lumii că nu gardiştii şi cazacii pornesc tiruri provocatoare, ci însăşi «populaţia s-a înarmat şi-şi apără oraşul natal de ocupanţii moldo-români».

Logica unei asemenea minciuni gogonate e simplă ca bună ziua şi nu e altceva decît o încercare de a prinde peşte în apă tulbure. Chipurile, noi (adică liderii separatişti) sîntem bucuroşi să rezolvăm conflictul pe cale paşnică, dar, vedeţi dumneavoastră, lucrul acesta nu-l doreşte poporul. El s-a înarmat şi luptă pentru libertate.

Nu zic, poate că şi la Tighina, şi în alte părţi există grupuri necontrolate care-şi fac de cap aproape în fiecare noapte. Dar, domnilor tovarăşi Smirnov, Marakuţa, Karaman, Kiţak şi toţi ceilalţi, dacă într-adevăr doriţi pace şi dacă din cauza «grupurilor necontrolate» (pe care, sînt sigur, voi înşişi le dirijaţi) nu vă puteţi realiza visul, n-aveţi decît să luaţi măsurile de rigoare. Dispuneţi la Tighina de miliţie, de gardişti şi cazaci, care, cică, de asemenea doresc pace şi nu se încaieră la bătaie. Ordonaţile să-i neutralizeze pe combatanţii acestor «grupuri necontrolate». Ce vă împiedică? Îi arestaţi (cum aţi procedat cu Uritu, Ilaşcu şi mulţi alţii), îi dezarmaţi, îi închideţi şi cu asta se termină toată gîlceava.

Dacă consideraţi că nu sînteţi în stare, că nu vă ajung forţe, că nu vă este îndeajuns armamentul primit în dar şi acaparat de la armata a 14-a a Rusiei, căutaţi ca miliţia voastră să ajungă la o înţelegere cu organele legale de interne de la Tighina pentru a acţiona în comun împotriva acestor «grupuri necontrolate». De ce n-o faceţi? Ce vă împiedică?

Îi întreb pe liderii separatişti şi deoarece nu-i am în preajmă să-mi răspundă, încerc să răspund tot eu. N-o fac fiindcă le este convenabil să menţină încordarea măcar într-un singur loc. Pentru a atenţiona opinia publică mondială, făcînd-o să creadă că într-adevăr în conflict s-a implicat populaţia oraşului şi că ea «luptă împotriva ocupanţilor». (Moldovenii au devenit ocupanţi pe pămîntul lor strămoşesc?). N-o fac fiindcă ştiu prea bine că anume gardiştii şi cazacii, dar nu altcineva, încalcă acordul cu privire la încetarea focului. N-o fac fiindcă nu doresc pace. Şi nu vor dori-o pînă cînd veneticul de pe Kamceatka nu se va vedea stăpîn recunoscut al unui stat rusesc rupt cu forţa, nu fără concursul unor conaţionali de elită ai săi, din trupul Moldovei lui Ştefan cel Mare şi Sfînt.

Această intenţie, numai că altfel formulată, liderii separatişti au declarat-o, dîndu-şi astfel arama pe faţă, în cadrul conferinţei de presă, ţinută de ei la Tiraspol în urma întîlnirii cu vicepreşedintele Rusiei, tov. Ruţkoi. Acest vechi prieten al separatiştilor (să ne amintim de cuvintele lui «înaripate»: «Republica nistreană a fost, este şi va fi») i-a sfătuit pe tutelaţi să-i trimită la Chişinău pe deputaţii aleşi în Parlamentul Republicii Moldova din partea raioanelor răsăritene pentru a rezolva problema pe cale parlamentară. Acest sfat, înţelept, de altfel, nu le-a venit pe plac liderilor separatişti şi l-au respins, motivînd că cea mai mare parte a deputaţilor şi-au depus mandatele. Un motiv neîntemeiat, deoarece Parlamentul Moldovei n-a discutat şi, deci, n-a aprobat nici o demisie a deputaţilor transnistreni.

După cum sînt informat, imediat după plecarea lui Ruţkoi de la Tiraspol, unul din conducătorii republicii fantomă s-a avîntat spre Moscova pentru a se plînge pe «atitudinea neamicală» a vicepreşedintelui Rusiei. Interesant, cui se va plînge?

Deci, căpeteniile separatiste resping pacea şi nici nu vor să audă de ea pînă cînd ei nu vor fi recunoscuţi stăpîni pe acea palmă de pămînt furat. Dar să fim serioşi, domnilor tovarăşi! Nimeni, decît poate alţi secesionişti de teapa voastră, nu se va decide la un asemenea pas. Majoritatea ţărilor lumii au recunoscut şi recunosc un singur stat legal pe teritoriul fostei R.S.S.M. — Republica Moldova, independentă şi indivizibilă, integritatea ei fiind asigurată şi ocrotită în plan mondial de statutul O.N.U. şi al C.S.C.E., iar în planul C.S.I. — de comunicatul special din 20 martie a. c. al conducătorilor statelor Comunităţii.

Gheorghe LUPUŞOR.